

Motion till riksdagen 2009/10:Sk521

av **Christina Oskarsson och Renée Jeryd (s)**

Jobbskatteavdraget och pensionärerna

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det s.k. jobbskatteavdraget mer syftar till att sänka skatter, dvs. har ideologiska motiv, än till att skapa fler arbetstillfällen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det s.k. jobbskatteavdraget leder till ökade klyftor i samhället.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att pension är uppskjuten lön och inte bidrag.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det s.k. jobbskatteavdraget diskriminerar pensionärer.

Motivering

Efter de borgerliga partiernas tidigare misslyckade försök att skapa opinion för sänkta skatter hos alla dem som gillar välfärdsstaten kläckte de idén om det så kallade jobbskatteavdraget.

Jobbskatteavdraget har flera tydliga ideologiska syften. Det skapar en klyfta mellan löntagare och andra grupper. Inför löntagarna kan arbetslösa och sjuka utpekas som lata och arbetsskygga. Moroten är jobbskatteavdraget och piskan drastiskt försämrade ersättningar och ersättningsnivåer. Höginkomsttagare får också ut mer av jobbskatteavdraget än låginkomsttagare, en i Sverige redan skev inkomstfördelning kan bli ännu skevare till de rikares fördel. För i den borgerliga tankevärden är höginkomsttagare alltid mer talangfulla, begåvade, duktiga, kreativa och i behov av uppmuntran genom högre löner. Att lönestrukturer och inkomstfördelning skulle vara produkter av sociala maktförhållanden föresvävar inte borgerligheten.

Fel! Okänt namn på

Påståendena om att jobbskatteavdraget ger fler jobb baseras mer på teoretiska modeller än empirisk forskning. Jobbskatteavdraget är i likhet med andra skattesänkningar en universalmedicin som för borgerliga tänkare passar i alla konjunkturlägen. Före jobbkrisen var jobbskatteavdraget bra för att skaffa fler jobb och nu under jobbkrisen hindrar det jobb att försvinna. Självklart syftar inte jobbskatteavdraget främst till att skapa fler jobb utan det är en omväg för att sänka skatterna i Sverige och få ett stöd för detta. Att jobbskatteavdraget i likhet med andra skattesänkningar underminerar statsfinanserna förtigs eller bagatelliseras. Även här finns en tanke – med stora budgetunderskott kan borgerligheten argumentera för att skära ned i välfärdsstaten.

Det finns en otäck ton i den borgerliga argumenteringen mot de olika sociala ersättningar som vi har vid arbetslöshet, sjukdom etcetera. De kallas ”bidrag” trots att den arbetslöse eller sjuke själv har jobbat in dem. Givetvis vill ingen leva på ”bidrag” och tanken är att den sjuke och arbetslöse ska skämmas över sin situation samtidigt som de friska i arbete ska itutas att sjuka och arbetslösa är någon form av socialbidragstagare som lever lyxliv på deras arbete.

Kanske illustrerar jobbskatteavdragets konsekvenser för pensionärernas ekonomiska situation bäst felet med jobbskatteavdraget. Självfallet är inte pension bidrag utan inarbetad lön. Alltså faller argumentationen mot ”de lata” lite platt. Vid pensioneringen får alla en lägre inkomst som allt eftersom jobbskatteavdraget fått flera steg beskattas allt hårdare. För alla och envar är det så uppenbart fel att pensionärer med låga inkomster ska ha mycket högre skatt än icke-pensionärer. Jobbskatteavdraget blir en form av inkomstmässig åldersdiskriminering som blir ännu mera fel utifrån att många av våra pensionärer har haft ett långt och hårt arbetsliv, betydligt hårdare och med lägre löner än vad många framtida pensionärgenerationer kommer att ha haft.

Jobbskatteavdraget har också ställt till det med pensionsuppbyggelsen. Det är tack vare det orättvisa jobbskatteavdraget som debatten om bromsen i pensionssystemet blivit som den är. Bromsen kunde på ett annat sätt ha försvarats och motiverats om inte pensionärerna tvingats åse en växande skatteskillnad. Trots regeringens tafatta försök att kompensera pensionärerna kommer de att få en sänkt levnadsstandard nästa år, och dessutom drämmer regeringen till med ett fjärde steg i jobbskatteavdraget. För en genomsnittspensionär ökade skatteskillnaden gentemot en löntagare med samma inkomst med över 10 procent 2009. En pensionär med 13 000–14 000 kronor i månads-pension betalar 2009 cirka 700 kronor mer i skatt än en löntagare med samma inkomst. Skillnaden kommer att bestå 2010 eftersom det fjärde steget i jobbskatteavdraget och den föreslagna skattesänkningen för pensionärerna i stort kommer att ta ut varandra. Samtidigt försämrar detta statsfinanserna, vilket är särskilt oroande för alla pensionärer som redan fått rycka in och rädda Sveriges ekonomi två gånger då borgerliga regeringar ställt till det.

Stockholm den 1 oktober 2009

Christina Oskarsson (s)

Renée Jeryd (s)